

ஹோசிமின்
சிரார்க்
கறிப்புகள்

கே. கடைணாடி

சிறைக் குறிப்புகள்

வேஷா சி மின்

தமிழில்: கே. கணேஷ்

கே. கணேஷ்
ஏற்கடனால்ஸி எஸ்டெட்
நவாத்துறை
புதிய வர்கா

முதற் பதிப்பு: அக்டோபர் 1973.

விலை ரூபா: 3-75

PRISON DIARY

By: Ho Chi Minh

Tamil Rendering: K. Ganesh

Price Rs: 3-75

Published by:

K. GANESH
KARANDAGOLLA ESTATE
TALATUOYA
SRI LANKA

அச்சிட்டது:

மெயின்போ அச்சகம், 281, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, கொழும்பு-13
360067

முன்னுரை

1939-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் ஜேரோப் பாவில் ஹிட்லர் இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தை அவிழ்த்துவிட்டான். அப்பொழுது வியத்ஞாம் இந்தோ சிங் என்ற பெயர் கொண்ட நாட்டின் ஒரு பகுதியாக பிரஞ்சு காலனிக்குட்பட்டிருந்தது. ஜேரோப்பாவில் பிரஞ்சுக்குடியரசும் ஹிட்லரின் காலடிக்குக் கீழ்ப்பட்டது. இந்தோசினத்தை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த பிரஞ்சு அதிகாரம் நிலைத்துமாறியது. இச்குனிய நிலையில் ஜப்பானியர் நாட்டைத் தமது ஆளுகைக்கு 1940 ஜூலை கொணர்ந்தனர். இத்தகைய நிலையாம்வாய்ப் பினை வெளிநாட்டில் விசித்துவந்த ஹோ அனுமானித்திருந்தார். அங்கிருந்தே தமச்காக்களைத் தயார் செய்திருந்தார். அவர்களால் வியத்ஞாமிய மக்கள் கெரில்லாப் போர்முறைகளிலும் திடீர்த் தாக்குதல் தந்திர முறை களிலும், கண்கானு இடங்களிலிருந்து, குறிப்பாகக் கிராமங்களில் தலைமுறைவாகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டனர்.

நாட்டை ஆண்ட பிரஞ்சுக்காரர்கள் ஜப்பானிய பாசிசத்தின் கையாட்களாயினர். வியத்ஞாமிய மக்கள் இவ்விரு சக்திகளையும் ஒழிக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். தொலைவிலிருந்து ஆட்சி செய்த எதிரியை விட அண்டை நாட்டின்றை-பெரிய படை பல மிகுந்த சக்கரம் விட்டது.

தியே-ஜப்பானியர்களை-ஒழிக்கவேண்டிய ஒரு பெரும் போராட்டத்தைத் தயார்செய்ய வேண்டிய நிலை எற்பட்டது.

முப்பது ஆண்டுகளாய்த் தமது நாட்டின் விடுதலைக் காக ஜோப்ப, குஷ்யா, சினா ஆகிய நாடுகளில் வதிந்து ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்த நியென் ஜகோக் (ஹாசி மின்னின் இயற்பெயர்) தமது நாட்டிற்குத் திரும்பவேண்டிய முக்கிய கட்ட நிலை தோன்றியது. சினுவித்தும் தமது நாட்டுக்கும் அருகேயுள்ள எல்லையில் 1940 டிசம்பர் காலத்தில் தங்கித் தமது நாட்டு விடுதலைப் படைகளுடன் தொடர்பு கொண்டார். பின் 1941 பிப்ரவரியில் வியத்ஞாயியப் பகுதியில் உள்ள நுழைந்து சீன எல்லைக்கருகேயுள்ள பாக்போ என்ற இடத்தில் தமது தலைமையக்குத்தை அமைத்துக் கொண்டார். இது வியத்ஞாயின் கன்பாஸ் மாநிலத்தில் உள்ளது. சன்னாம்புக் கற்பாறை நிறைந்த பலைத் தொடர்களின் இடையே ஒரு வசதியான பெரிய குகையில், அருசே நதியோட நாற்புறமும் அடர்ந்த காடுகளிடையே புதர்களாலும் கொடிகளாலும் சூழப் பட்ட ஒரு மறைவிடத்தில் அமைந்தது.

இம்மலைநாட்டு நிலையத்தில் தான் ஹோசிமின் தமது போராட்ட சகாக்களான வோ நியூன் ஜியாபுப்பிரவரான் ச்சிங், பாம் வாண்டாங் போன்ற தலைவர்களைச் சந்தித்துப் போராட்டத் திட்டங்களை வகுக்க நேர்ந்தது. அணிகளைத் திரட்டித் தாக்கும் முறையை விட திடீர்த்தாக்கு முறையான கெரில்லாப் போர் முறையை இங்கிருந்து தான் இயக்கினார்கள்.

நிலையத்திற்கு எதிரே தோன்றிய மலைக்கு ‘கார் ஸ் மார்க்ஸ்’ மலையெனவும் அருகே விரையும் ஒடைக்கு ‘லெவின் ஒடை’ யெனவும் பெயர் குட்டினார். சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக்கட்சி வரலாற்றினைத் தமது ஹாழியில் ஆக்கியது இவ்விடத்திலிருந்தே. ‘வீயத் வாப்’ என்ற ஏட்டிணையும் தயார் செய்து வெளியிட வேண்டிய பொறுப்பும் அவருடையதாகியது. தலைமறை வாக இருந்து இப்பணிசெய்த நிலையில் உருவான அவரது கவிதை அவரது அப்பொழுதைய நிலைய விளக்குகிறது.

காலையெலாம் ஒடையதன்
கரையருகே கழித்திடுவேன்;
மாலையாம் பொழுதினிலே
மறைந்திருப்பேன் குகையுள்ளே!
முங்கிற் குருத்துடனே
முழுச் சோளந்தகணைச்சேர்த்து
ஙங்கவற்றைச் சோருக்கி
ஆற்றிடுவேன் பசியதனை!
கந்பாற தான் மேசை;
கருத்தாக எப்பொழியீல்
பொற்பாறை காட்டுகின்ற
‘போல்ஷவுக்குக் கட்சியதன்
வரலாற்றை மொழிபெயர்த்து
வருகின்றேன்; நாற்புறமும்
அரவுமெதுங் கேட்டிடிலோ
| ஆழந்திடுவேன் குகையுள்ளே!
காலையெலாம் ஒடையதன்
கரையருகே கழித்திடுவேன்
மாலையாம் பொழுதினிலே
மறைந்திருப்பேன் குகையுள்ளே;
புரட்சியாளன் நுகரும்
போக வாழ் அதானுகாகா!

இத்தகைய சூழ்நிலையிலும் அடிமைத்தனத்தில் ஆழ்த்து அவதியற்றிருந்த தனது தாய்த்திருநாட்டை விடுதலை செய்து புதியதோர் சமுதாயத்தை உருவாக்கத் திட்டமிட்ட உள்ளத்தை,

கண்காணும் இடமெல்லாம்
கானுறுமலைக் கூட்டம்!
மன்னுசை மேலுமேன்
மற்றென்ன வேண்டுவதும்!

இங்குபார் ‘வெளின் ஒடை’;
எழிலுமலைபேர் ‘மார்க்ஸ’ ஆகும்;
இங்குநாம் வெறுங்கையால்
இயற்றிடுவோம் புதுநாட்டை

என அச்சுழுநிலையில் உருவான கவிதை உணர்த்தும்

ஜப்பானியர்களைத் தாக்கி நாட்டை விடுதலை செய்யும் பணிக்கு நேசதாடுகளின் உதவியைப் பெறவும் அப்பொழுது சினுவில் ஆட்சி செய்த சியாங்கை ஹெக்கைத் தலைமையாகக் கொண்ட கோமிந்தாஷ் கட்சியினரதும் சினுவில் ஒருபகுதியில் ஆட்சி அமைத்திருந்த சீனக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினரதும், ரஷ்யநாட்டு மக்களினதும் உதவிகளைக் கோரவும் என்னிட 1942 ஜூலை மாதம் மீண்டும் சினுவிற்குச் சென்றூர்தோ.

சீன நாட்டில் காலதினவைத்ததும் சியாங்கை ஹெக்கொவிகார் அவர்களைத் தவறாக எண்ணிக்கைதுசெய்தனர்.

ஐம்பத்தி மூன்று வயது நிரம்பிய மெஸ்னிய மருவும் படைத்த அவரை வறுமையாலும் வண்பினி யினுலும் உடல் நான்து காட்டிலும் மேட்டிலும் ஒளிந்து மறைந்து காய்களிகளைத் தின்று வாழ்ந்திருந்த அந்த உடலை, கவாங்கி மாநிலத்தின் 13 மாவட்டங்களிலுள்ள 30 சிறைகளுக்கு இடமிடமாக இழுத்துச் சென்று அலைக்கழித்தனர். கையிற் பூட்டிய விலங்குடன் சில சமயங்களில் கால்நடையாக ஐம்பது கிலோ மீட்டர் (சுமார் 32 மைல் தொலை) நடக்க நேர்ந்தது.

நாற்புறமும் அடைக்கப்பட்டு ஒரு சிறு ஒட்டையின் வழியே பகலவன் கதிரையும் மதியின் ஒளிக் கிற்றையும் கண்டு மகிழ்ந்த அவரது உள்ளம் இருங்கு சூழ்நிலையிலும் நம்பிக்கை ஒளியிலே திகழ்ந்தது

இத்தகைய நெருக்கடிகளிலே உடன்னைத்திருந்த கந்தையடைந்த குறிப்புப் புத்தகத்தில் அவ்வப்போது வரையப்பட்டனவே, ‘சிறைக்குறிப்புகள்’ கவிதைத் தொகுப்பு. 1942 ஆகஸ்டு 29 தொடக்கம் 1943 செப்டம்பர் 10 ந் திகதி வரை 395 நாட்கள் சிறையில் வாழ்ந்த காலத்தில் உருவான கவிதைகள் இவை.

சிறைக்காவலர்கள் சீனர்களாகையால் வியத்துமிய மொழியில் எதையும் எழுதினால் அவர்கள் சந்தேகப்படக்கூடுமாகையால் அவர்களை சீன மொழியிலேயே யாக்கப்பட்டவை இக்கவிகள்.

ஒன்று கவிதையின் தந்தையும் அமெரிக்க நாட்டின் பெரும் புலவருமான வால்ட் விட்மன் தனது

கவிதைத் தொகுப்பின் முகவரையில் “கவிஞர் தன் ணட்டின் மீது பற்று வைத்திருக்கும் அளவத்தனை அந்நாட்டு மக்களும் அவனை ஏற்படைத்து கொண்டு ஒரு கவிஞரின் தகுதியை புரிந்து கொள்ளலாம்” எனக் குறித்தது போல வியத்துமிய மக்களும் இச் சிறைக்குறிப்புக் கவிதைத் தொகுதியைத் தங்களது போராட்ட வழிகாட்டியாக, துயரங்களைப் பொறுத்து ஒளிகாட்டும் எதிர் காலத்தை உருவாக்கும் உறவுணையாகக் கருதுகின்றனர்.

அமெரிக்க நாட்டு ஆட்சியினர் நடத்திய போரில் 1969 புத்தாண்டில் ஹோ அனுப்பிய ஸிலவேனிற் காலச் செய்தியான் கவிதை, தெற்கு, வடக்கு ஆகிய இருபகுதி வியத்துமியரையும் பெறிடும் ஊக்குவித்து அருபெரும் வெற்றிகளை ஈட்டச் செய்தது.

சென்றதோர் ஆண்டினில் சீபெரும் வெற்றிகள்
வென்றனர் நம்மவர் வெம்படை வீரர்கள்!
இந்தநல் வாண்டிலும் இன்றும் பல் வெற்றிகள்
தந்திடச் செய்குவார் சமர்முகர்த் தீர்கள்!
தத்தம் தாட்சியும் தங்கள் துரிமையும்
இத்தரை யத்தில் எம்மவர் பெற்றிட.
'யாங்கிள்' ஒழியவும் அவர்களின் திருவடி
தாங்கிள் சரியவும் சர்புவும் போரிள்ளி
முன்னனி வீரர்கள்! முன்முகத் தீர்களான!!
இந்தநல் நாட்டினிர்தி இருப்பன ஏற்றநம்
தென்சிசை வடத்திசை தன்வறு மக்கும்
இன்றமீட் டினைந்திடு உருவின உடையினிலும்
நன்றுமற் றுண்டோரி நாட்டச்சிரை!

சொல்லின் மதிப்பு வெறும் ஒரை நயத்தால் மட்டுமே அமைவதில்லை. சொல்லுகின்றவர் வாழும் வழியையும், உயர் நோக்கையும் பொறுத்த அமைவது

எனவே ஹோவின் கவிகள் இன்னவ்களை ஏற்று மந்திரச்சுதியென எழுச்சியுறச் செய்து வீரதீரச் செயல்களைப் புரிய வைத்ததில் வியப்பில்லை.

ஹோசிமின் கவிதைகள் தென் வட வியத்தும் மற்றும் கம்போடியா, லாவோஸ் வீரர்களை ஊக்குவித்தது மட்டுமல்லாது உலகத்தின் பல நாடுகளிலும் நன்மதிப்பைப் பெற்றுள்ளன. தென்னமெரிக்க நாடுகளிலும், ஆப்பிரிக்காவின் பல நாடுகளிலும் மற்றும் ஐரோப்பாவிலும் ருஷிய நாட்டிலும் பந்பல மொழிகளிலே ஆக்கப்பட்டு விடுதலை வேட்டகை மிக்க மக்களால் ஆர்வமுடன் பயிலப்படுகின்றன. சினத்தில் மூல மொழிப்பேரே வெளியிடப்பட்டு வட்சக்களைக் கான விரதிகள் விற்பனையாகியுள்ளன. அதன் ஆங்கில மொழிப்பெயர்ப்பு சிலவாண்டுகளுக்கு ஐந்து பதிப் புகள் வெளிவந்துள்ளதினின்றும் இவை பெற்ற வரவேற்றபை உணரலாம்.

ஹோ வெரும் கற்பனையிலே திகழ்ந்த கண்ணுக இல்லாத விடுதலை ஈட்டிக் கொடுத்துத் தன் நாட்டை யும் உருவாக்கி, ஒரு வழி முறையையும் வருத்தவித்து, உருவாகி வரும் நாட்டை வலிய ஆயுத பலத்துடன் தாங்கிய சுலக மகா சக்தியான அமெரிக்காவை எதிர்த்து விவச்சுகும் பல வெற்றி களையடையச் செய்யும் உள்ளத்திற்குத் தன்னுட்டு மக்களுக்கு ஊட்டு வித்தார்

‘கவைகளை ஒளியமுட்பட- போர்முனை தான். எழுத்தாளர்களும் ஒவியர்களும் கூம்முனையில் போரிடும் வீரர்களே’* என 1952ல் ஒவியர்களுக்கு

அனுப்பிய செய்தியில் ஹோ கூறினார். 'சிறைக்குறிப்பு' படைப்பின் பின்னர் அவரது ஒய்வொழிச்சலில்லாத வாழ்வில் வேறு இலக்கியங்களைப் படைக்கவாய்க்க வில்லை. போர் முனைகளே கவிகளாகிலிட்டன.

சிறைவாழ்க்கையில் குறித்து வைத்த இக்கவிகளைப் பற்றி சிரீ கேட்டபொழுது “நான் கவியெழுதும் திறமை படைத்தவன்னல். எனது கவிதை அப்படி யோன்றும் உயர்வானவை அல்ல. தனித்த இருள்குழந்த அறையில் எனது நிழலே எனக்குத் துணியாக நான் வாழ்ந்த காலத்தில். யாருடனும் பேசுத்தடை விதிக் கப்பட்டிருந்த நாட்களில் வேறு எதைசெய்யவும் தொன்றவில்லை.

நடைபோடுவதென்றால் ஐந்து மீட்டர் நீளமும் நான்கு மீட்டர் அகலமும் கொண்ட அச்சிறு அறைக் குள்ளே தான் நடந்துகொள்ள வேண்டி நேர்ந்தது. எப்படியோ காலத்தைக் கழிப்பதற்காக கைத்தளின் வாழ்க்கையை ஏதோ குறிப்புகளாக எழுதிவைந்தேன். அவற்றை நான் கவிதைகளாகக் கருதவில்லை” என அவருக்கே உரித்தான் தன்னடக்கத்துடன் கூறியுள்ளார்.

அவர் அங்ஙனம் கூறினாலும், சின மொழி அறிந்தோர் அக்கவிகளைப் பழைய சினப் புலவர்களின் அடியொற்றியவையாய், எளிமையும் ஆழந்த மனிதப் பண்பும் நிறைந்த உயர்ந்த கவிதைகளாகக் கருது கின்றனர்.

நவீன சினக் கவிஞரான சௌபு-ச, ஹோவின் கவிதை நாலீச் சின மூலத்தில் படித்தனும் எழுந்த

உணர்ச்சிப் பெருக்கை ஹோ எழுதிய ‘சுயே கு’ என்ற யாப்பமைப்பிலேயே ஒரு கவிதையினை அண்ணமையில் ஆக்கிப் புகழ் மாலை சூட்டியுள்ளார் அதன் தமிழாக்கம்.

கொபத்தின் வெந்தழுவுகள் நாடெங்கும் முழு
கொதித்தெழுந்த மக்களது பெருமூச்சு
சாபத்தின் சமல்காற்றால் கொடியோர்கள்
அரண்மேல்
சாடுவதைக் காண்கின்றோம் சக்திச் சமூலாகி
முத்தர்களை ஊடுருவும்
கூர்வாளின்தினமை
உரம்பெற்ற உருக்காகும்
அவர்கவிதை உண்மை.

மேல் நாட்டினர் ஆங்கிலேயரின் நகைத் திறமையும் பிரெஞ்சுக் காரர்களின் நொடிப்பும் அவற்றில் வீரவியுள்ளதாகக் கருதுகின்றனர். நாலாயிரம் ஆண்டு வியத்துமிய வரலாற்றில் புடம்பெற்று உருவான தனிவகை உருக்கை நிகர்த்தவை என வியத்துமியப் புலவர்கள் அவர் கவிதைகளை வியக்கின்றனர்.

சிறையிலே தனது என்னாக்களைக் குறித்த ஆங்கிலக் கவிஞருள் ஓல்கார் வைல்டும் தனது சிறை அனுபவ நூலில் கடைசியாக முடிக்கும் வாசகமே ஹோவின் கவிதைகளுக்குச் சிறந்த புகழுரையாகும்.

“மனிதனுக்கு வாழ்க்கையில் நேரும் சோதனைகள் அனைத்தும் சிறந்த உண்மைகளையே போதிக்கின்றன. துன்பமே துப்பாக்கியாக வெடித்தாலும் அதனின்று சிதறும் வெடிப்புகையிலே உலகம் உண்மையை உமிழ் கிறது. துன்பத்தின் தியிலே ஒருவன் தியாக மூர்த்தியாக ஒளிவிடுகிறான்”

இத்தகைய சிறப்புமிக்க நாலினத் தமிழுலகம் பயன்பெறுமெனக் கருதி தமிழில் தர முயன்றுள்ளேன் ஹென்யிவிருந்து வெளிவந்து மூன்றாம் நாள்காம் பதிப் புகளின் ஜீலீன் பாமர் ஆக்கிய ஆங்கில ஆங்கபும் அன்மையில் வெளிவந்த ஐந்தாம் பதிப்பின் புதிய மொழி பெயர்ப்பும் இப்பணிக்குப் பெரிதும் உதவின.

இந்நாலினே வெளியிடுவதற்கு உதவி செய்த நன் பர்கள் எஸ். பொன்னுந்துரை, கு. இராமச்சந்திரன் ரெயின்போ அச்சக ஆர். கனகரத்தினம் ஆகியேரர் கட்கும் பொருத்தமாக ஒவியம் வரைந்த ‘சௌ’ அட்டை ஒவியம் வரைந்து உதவிய ‘ஹாரு’ அவர் கட்கும் என் நன்றியுரித்தாகும்.

கே. கணேஷ்

பண்டித நேருவுக்கு ஹோசிமின்

1942-

43 ஆம் ஆண்டுகளில் வியத்நாமிய விடுதலைவர் ஹோசிமின், சியாங்கை ஷெக்கினால் கைதுசெய்யப்பட்டு தென்தெனில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார். அப்பொழுது சிறையில் தோன்றிய சிந்தனைகள் கவிதை வடிவம்ஹன. அவற்றில் பல ‘சிறைக் குறிப்புகள்’ என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது. அங்மையில் ஹனேயில் வெளி வந்த புதிய படி படில் இடம்பெற்றுள்ளது இக்கவிதை.

வியத்நாமில் இந்தியத் தூதராகப் பணியாற்றும் திரு. என். எம். சிவராமகிருஷ்ணன் ஆங்கிலத்தில் ஆக்கியுள்ளார் ‘வியத்நாம் கூரியர்’ இத்தில் வெளிவந்துள்ளது. அதனின் தமிழாக்கம்.

—கே. கணேஷ்

போராட்ட வாழ்வெனது
புரட்சிப்போக் குங்களது
இருவருமே வெள்சிறையில்
இநக்கின்னோம் இப்பொழுது
இருவருக்கிடை மைல்கள்
இருப்பது பத்தாயிரமாம்
இருவரிடை சந்திப்பு
இல்லா திருந்தாலும்
ஏருக்கு தேராக
நீரவாகச் சொற்களினாலும்
பேநக்கு இருவருமே
பேசாது பிருந்தாலும்
இருவருக்கிடையேயும்
இணப்புவாடு எண்ணத்தில்
அண்டைச் சோதரஞ்சு
அடைபட்டேன் சிறையுள்ளே
உங்கள் கரங்களிலே
உறுத்தம் ஈளைகளையோ
இறுக்கியவா எதிரிகளோ!

பண்டித நேருவுக்கு ஹோசிமின்

1942-

43 ஆம் ஆண்டுகளில் வியத்நாமிய விதூதலைவர் ஹோசிமின், சியாங்கை ஷேக்கினூல் கைதுசெய்யப்பட்டு தென்கிழவில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார். அப்பொழுது சிறையில் தோன்றிய சிந்தனைகள் கவிதை வடிவற்றன. அவற்றில் பல 'சிறைக் குறிப்புகள்' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது. அங்கையில் ஹானேயில் வெளி வந்த புதிய பதப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது இக் கவிதை.

வியத்நாமில் இந்தியத் தூதராகப் பணியாற்றும் திரு. என். எம். சிவராமகிருஷ்ணன் ஆங்கிலத்தில் ஆக்கியுள்ளார் 'வியத்நாம் கூரியர்' இதழில் வெளிவந்துள்ளது. அதனின் தமிழாகம்.

-கே. கணேஷ்

போராட்ட வாழ்வெனது
பூரட்சிப்பி பாக் குங்கள்து
இருவருமே வெஞ்சிசைறயில்
இங்கின்னோம் இப்பொழுது
இருவருக்கிடை மைல்கள்
இருப்பது பத்தாயிரமாம்
இருவரிடை சந்திப்பு
இல்லா திருந்தாலும்
தீர்க்கு நேராக
நிடைவாகச் சொற்களினால்
பேநக்கு இருவருமே
பேசாது இருந்தாலும்
இருவருக் கிடையெயும்
இரைப்புண்டு எண்ணத்தில்
அங்கைச் சொதாறால்
அடைப்பட்டேன் சிறையுள்ளே.
உங்கள் கரங்களிலே
உறுத்தம் சௌகாலியோ
இறுக்கியவர் எதிரிகளே!

உடலது சிறையினில்
உளமது வெளியினில்
திடமிகு பணிசெய்
திறந்படு செயல்பெற
உளமது விரிவடைந்
துருபதம் அடையவே.

குறிப்பின் முதல் ஏடு

பாட்டெழுதுகின்ற
பழக்க மெனக்கில்லை
பாழ்சிறை யில்வேறு
பணிநான் செயலறியேன்
நீட்டும் சிறைநாளில்
நெட்டைக் கவிதீடி
நெருக்கிக் கொணர்வேன்
நேரும் விடுதலையே!

புதுமையும் பாடிகள்

பண்ணைய புலவர்கள்
பாடினர் இயற்கையை
வீண மதி தூய்பனி
வளிமழை ஆறுகள்
குன்றுநல் மலர்களைக்
கொண்டனர் பொருள்களாய்
இன்றைய கவிதைகள்
இரும்பையும் உருக்கையும்
ஒன்றுக கவிஞரும்
உணர்வுடன் முன்னணி
நின்றுபோர் செய்திடு
நெறிமுன் நிற்கவே!

பண்பட்ட உள்ளம்

குளிர்காலத் தனிமையும்
கூதலும் இலையெனில்
இளவேனில் வெதுப்பும்
இன்காட்சி இனிக்குமோ?

இன்னலும் எந்தனை
இறுக்கிப் பதத்துடன்
திண்ணென்றும் உருக்கெனச்
செய்தது உளத்தையே!

சிங்கி மாவட்டச் சிறை புகுந்ததும்

சிறைவாழ் பழங்குகதி
சேரும் புதியவரை
நிறைவாய் மகிழ்வோடு
நேராய் ஏரவேற்பான்

வான்வெளியில் வெண்மேகம்
மைமுகிலைத் தான்விரட்டும்
ஏனிம் மிருமுகிலும்
கண்காலை தூர்ந்ததுவே

மண்ணகத்தில் கட்டற்ற
மாந்தரை வெஞ்சிறையில்
இண்ணமுட னேதன்னி
சேர்ந்து அடுக்கிடுவார்.

காலை நேரம்

சுவர்மேலே தினம்காலை
தோன்றுகின்ற கதிரோன்தன்
கடர்களையே பாய்ச்சிடுவான்
வெளிவாயிற் கதவுகளில்
அவன்சுடர்கள் அடையாவாம்
அச்சுக்கவரின் உள்ளெங்கும்
அடைத்திருக்கும் என்றென்றும்
அக்கதவு ஆயினுமச்
சுவர்வெளியே ஆதவனும்
தோன்றியதை யாழுணர்வோம்

காலைகண் விழித்ததுமே
கடுவேட்டை தொடங்கிடுவார்
கையினால் மெய்யுரும்
கரும்பேண்கள் தம்மிது
காலைமணி எட்டித்தஞ்
கணகணக்கும் மணியோசை
கால்தூக்கி நடந்திடுவோம்
கண்டதைநாம் உண்டிடுவோம்

வேலைவரும் நாம்படுமித்
துயர்திரும் முடிவுவரும்
விடிவுவரும் நற்காலம்
விரைவில்வரும் வாருங்கள்!

வாழ்க்கைப் பாதை வலுகடினம்

செங்குத்து மலையீது சேர்ந்ததன்
முகடேறி
சென்றுவந்த எந்தனுக்கு திரும்பியதுங்
கேவலமாம்
இங்குள்ள சமவெளிக்கு இறங்கியதும்
பல்லிடர்கள்
இருக்குமென நானுந்தான் எப்படி
என்னுவது?

காட்டிலே வெம்புலிகள் கண்டேன் நான்
எணச்சற்றும்
கடுகளவு தாக்கியெதும் காயம்
வீளைக்கவிலை
மீட்டிங்கு சமவெளியில் மனிதனையான்
கண்டதுமே
வெஞ்சிறை யிலேதள்ளி வேதனைகள்
செய்திட்டான்-

வியத்நாயின் உறுப்பினால் மேலிடத்துப்
 பெரியாரை
 மேவும் சீனத்தில் நான் காணச்
 செலும்வழியில்
 புயலொன்று எங்கிருந்தோ பொத்துக்
 கிளம்பியென
 புகுத்தியது வெஞ்சிறையில்
 மேன்னமமிகு வீருந்தினால்

உள்ளத்தில் ஹாநின் றி ஒழுங்காய்ச்
 செலுமென்னை
 உற்றவரும் சீனர்க்கு ஒற்றவெனனக்
 கூறுகிறூர்
 கொள்ளையிடர் பற்பலவாம்
 கொண்டவிக் காலத்தில்
 கொஞ்சமுமே வாழ்க்கைநிலை
 சொகுசில்கீ பார்த்தீரோ?

நண்பகல்

பகற்பொழுதில் வெஞ்சிறையில்
 படுத்துறங்கல் பரமககம்
 பலமணியாம் நேரமதும்
 பறந்துவிடும் தூக்கத்தில்
 ககனத்தில் யாளியதன்
 யேலமர்ந்து பறப்பதுபோல்
 கனவுதனை யான்காண்பேன்
 கலைந்துநான் விழித்ததுமே
 நனவுதனில் மீட்டிங்கு
 நான்வருவேன் வெஞ்சிறைக்கே!

மாஸமனி இரண்டிற்கு
வழிவிடுவார் நற்காற்று
வழியடைத்த கொடுஞ்சிறையின்
வன்கதவு திறந்ததுமே
மேலைவிழி விண்வெளியை
மேவிடுமாம் தலைதூக்கி
விண்வெளியில் விளையாடும்
விடுதலையாம் சக்திகளே!

வெஞ்சிறையில் உம்மினங்கள்
வெதும்புவதை அறிவீரோ?

உண்டி முடிந்ததுமே
உயர்வானின் மேற்றிசையில்
ஒண்டி ஒடுங்கினாலும்
உற்றுதொரு ஆதவனும்
பண்ணும் பாட்டுகளும்
பலதிசையும் தோற்றியிந்த
பாழாம் ‘சிங்கி’ யின்
படுசிறையை ஓர்கணத்தே
பண்ணூர் கலையரங்காய்
பார்நொடியில் மாற்றியதே!

உணவுதரும் வேளையெலாம்
ஒருகிண்ணச் செஞ்சோறு
உப்பில்லை காயில்லை
உடனுண்ணக் குழம்பில்லை
உணவுதரை வெளியிருந்தே
உள்கொண்றும் பேர் வழிகள்
ஓரோர் சமயத்தில்
உண்பார்கள் முழுயிறும்.

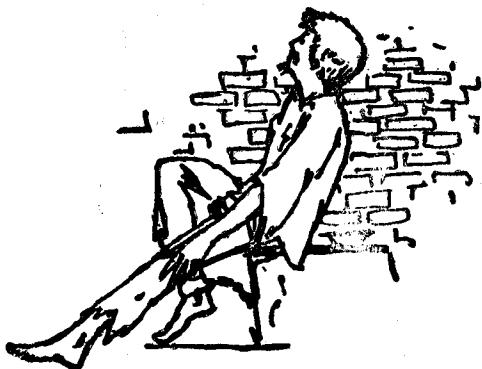
வெளித்துணைகள் யாருமிலா
எம்போன்றுர் இச்சிறையில்
வெம்பசியில் அலறிடுவார்
வேறென்ன செய்திடுவார்?

வேய்க்குழலும் கிளப்பியதோர்
இசையினிலே வீடுமனை
தாய்த்திருவின் வளநாடு
தமையெண்ணத் தூண்டியது

மேலோங்கு மெல்லிசையும்
மென்சோக்க் குரலெழுப்ப
மேலேரும் மலைமீதும்
வேகஞ்செல் ஆறுகளும்

பல்லாயிரக் கல்தூரம்
பலகடக்கத் துயருட்டும்
பொல்லாத் தொலையிலொரு
போக்கற்ற பெண்மணியாள்
ஒருவரின் வருகைக்காய்
ஒங்கியுள கோபுரத்தே
உருகிளதீர் நோக்குவதை
உச்சியிலே காண்கின்றேம்.

இரும்புப் பினைப்பு

கோரமாய்ப் பசிகொண்ட
கொடுவிலங்குப்
பேழ்வாய்போல்
குடிமக்கள் கால்கள் மைக்
ஆமை 'விலங்கு' விழுங்கிடுமே

14

தெரமிகு கைதிகளின்
வலக்காலைச் சேர்ந்திருக்கும்
செயலாற்றல் இடக்காலால்
நீட்டுவதும் மடக்குவதும்.

இருப்பினும் இவ்வுலகில்
இதுவுமொரு விசித்திரமே
இரும்புக்குள் கால்நீட்ட
இசைகின்றூர் இம்மக்கள்
இரும்பினைத்தால் நிம்மதியாய்
எப்படியோ தூங்கிடலாம்
இன்றேல் தலைசாய்க்க
ஏதுமிடம் இலையதஞ்ச.

15

நிலவோளி

சிறைவாழும் கைதிக்கு
செழுமலர்கள் மதுவில்லை
நிறைவான மதியிரவை
நெடுவிழூ ஆக்கிடுவோம்

காற்றுவரும் சிறுவழியாய்க்
கண்கொண்டு மதிபார்க்க
கிற்றுவொளி நகைகாட்டி
கிறுக்கிடுமிக் கவிஞரையே

தண்ணீர்ப் பங்கீடு

இங்கிருக்கும் எங்களுக்கு
ஈந்திடுவார் தண்ணீரை
பங்கீட்டு அரைக்குடமாய்
பகிர்ந்தளிப்பார் பாருங்கள்

முகங்கழுவ வாயின்றேல்
தேநீரை வடித்திடலாம்
முகங்கழுவ வேண்டுமெனில்
முடியாது தேநீர்க்கு

தேநீரை
விரும்பிடிலோ
திண்டாட்டம்
முகங்கழுவ!

இலையுதிர் காலத்து இன்னிமாக் கோலம்

வட்டப் பளிங்கெனவே
வானுறையும் முழுநிலவும்
கொட்டிப் பரப்பிவரும்
கூர்வெள்ளிக் கதிர்நோக்கி

உளமகிழ்ந்தே குடும்பத்தார்
உடன்சேர்ந்து இப்போது
இளங்குதிர்க் காலத்தை
இன்பமுடன் கழிப்போரே!

துணையற்ற
கைத்திகளின்
துயரத்தை
நிச்சப்பிட்டே!

சிறையுள்ளும் விழாநாளை
சிறப்புடன்யாம் கொண்டாட
நிறைநிலவும் குளிர்காற்றும்
நீள்துயரைத் தூண்டிவிடும்

இளங்குதிர் நிலாக்காய்
இங்கிருப்பார் தடைவிதிக்க
உளமோடும் அந்திலவின்
உடனேடும் வான்வெளியில்

சதுரங்கம் பழகல்

காலமதைப் போக்கிடவே
சதுரங்கம் ஆடிடுவோம்
காலாட் படைகள் தமை
குதிரையணி எதிர் த்திருக்கும்
காலத்தில் முன்னேறி
கடுந்தாக்கு செய்திட்டால்
காலமதைப் போக்காது
கடிதில்ஜெயம் கண்டிடலாம்

கண்கள் தொலைநோக்க
 கருத்தூன்றி யோசித்து
 காற்றெனத் துணிவுடனே
 கடுமையுடன் தாக்கிடுக
 எண்கணக்கு சரிவந்தால்
 காலாள் படைவெல்வாள்
 இம்முதல் தவறிடவோ
 இருதேரும் ஒழிந்துவிடும்

இருபுறமும் சமபலமாய்
 இருந்தாலும் ஒருபடையே
 ஏற்குமாம் வெற்றியினை
 என்பதுவே சமர்ந்தி
 உருவான திட்டமிடின்
 ஒதுங்கிடினும் தாக்கிடினும்
 உறும்வெற்றிப் படையினது
 உயர்வீரர் பெயர்பெறுவீர்!

குதாட்டம்

சிறையதற்கு அப்பாலே
 செயலாற்றும் வெளியுலகில்
 சிறைசெய்வார் குதாடும்
 செயல்புரிவோர் தங்களையே

உள்வந்து கைதிகளாய்
 உற்றபின் விங்கிவர்கள்
 உளம்விரும் பியமட்டும்
 உருட்டிடுவார் பகடையினை

எனவேதான் அடிக்கடியும்
 இங்குள்ள கைதிகளும்
 முனுமுனுப்பார் முறையிடுவார்
 முன்னீரவந் தோயில்லை!

“இரட்டைப் பத்து” விழாநாளும்
“டியன்பாவ்” சிறைமாற்றமும்

வீடெல்லாம் விழாக்கோலம்
விதவிதமாம் வண்ணமுடன்
நீடெரியும் பஸ்ஸிளக்கு
நிலமிக்க மலர்மேவ

ஊரெல்லாக் திருநாளாம்
ஊரவரும் உளமகிழ்வில்
சீரெல்லாம் பலபோற்றி
சிரித்துநட மாடிடுவார்

இந்தநல் நாள்தன்னில்
இரும்பின் விலங்கினைத்து
எந்தனையும் மறுசிறைக்கு
இட்டழைத்துச் செல்கின்றார்

பருந்து
பறந்ததினைப்
படர் காற்று
தடுத்திருக்கும்

டாக்டர் சன் யாட்சென் தலைமையிலே ஒன்றில் நடை
பெற்ற புரட்சியினால் 10. 10. 1911 இல் முடியாட்சி
கல்லூர்க்கு, குடியாட்சி தொன்றுவதாயிற்று. பத்தாம் நாளை
யும் பத்தாம் மாதத்தினையும் குறிக்க இரட்டைப் பத்து’
என விழா எடுக்கப்படுகிறது.

சூதாடிக் கைதுகள்

சூதாடிச் சிறைவந்தார்க்கு
சோறளிக்கா தரசாங்கம்
திதான வழிவிட்டு
திருந்திடுவா ரெனவெண்ணி

சூதாடிப் பணம்படைத்தார்
ககமாக விருந்துண்ண
சூதாடா ஏழையரும்
துயர்பசியில் அழுதிருப்பார்!

பாதைதனில்

மாலையக்கம்

பாதைதனில் தானிறங்கிப்
பார்த்தால்தான் பலவிதமாய்
மோதவரும் தீமைதவிர்
முறைகளையாம் கற்றிடலாம்

ஒருமலைமே வேறிடமற் (று)
ஒருமலையும் தலைநீட்டும்
ஒருமலையின் மீததறி
உற்றுநாம் நோக்கிடிலேர்

பல்வா யிரக்காதம்
பார்த்துக் களித்திடலாம்.

காட்டுக்குள் புள்ளினமும்
கண்சோர் வுடன்பறந்து
கூட்டுக்குள் செலத்துடிக்கும்
குறுக்கேயல் வெறுவாளில்

ஒற்றைத் தனிமேகம்
ஊர்ந்துசெலக் காண்போமே
மாற்றங்கோர் மலையூரில்
மங்கையவள் நற்கோளம்
குற்றியதும் மாவரைக்க
சொங்கனலும் காத்திருக்கும்

துயென்துங் சிறைதன்னில்

சாப்பாட்டு நேரமேல்லாம்
பெறுவதுவோ வெறுங்கஞ்சி
கூப்பாடு போட்டிடுமென்
கொடுவயிறும் இரவுபகல்

முன்று ‘யுவான்’ பச்சரிசி
முழுவயிறுக் கூட்டிடுமோ
ஏனரிசி முத்துவினை
இன்றிங்கு விற்கையிலே

இரும்புக் கம்பிக் குள்வாழ் கணவனை
விரும்பிப் பார்த்து வெளியில் நிற்பாள்
அருகில் இடைவெளி சிறிதே யாயினும்
உருகட லடியும் உருவான் மட்டும்
இருக்குந் தூரம் இருவர்க் கிடையே
வாய்ச்சொல் கூறு வகைச்சொல் ஆயிரம்
காய்த்திடு கண்கள் கருத்தினை உணர்த்தும்
வார்த்தை வருமுன் வந்திடுங் கண்ணீர்
பார்க்கச் சுகியாக் காட்சியை
யார்தான் காண்பார் அகண்ணாம் புறத்தே!

யுவான் - சௌக்காச

நீட்ட நடக்க வைத்தார்
ஜம்பத்து மூன்றுகிலோ
மீட்டர் தொலையென்னை
வியர்வையினால் உடையெல்லாம்

ஈரம் சொட்டியது
இருசெருப்பும் பியந்தனவே
ஆரத் தலைசாய்க்க
அண்றிரவு வாய்க்கவிலை

ஞம்பிக் குழியோரம்
கூறுமறு நாள்தோன்றும்
நம்பிக்கை ஒன்றுலே
நானுந்தான் காத்திருப்பேன்

இங்குநான் வந்தபோது
இளம்பச்சை நெற்பயிர்கள்
எங்குமே இன்றுபார்த்தாலு
எக்களிப் பிளந்தைகப்பு

அறுவடைக் காலமிந்நாள்
ஆகையால் உழவர்தங்கள்
பெருவிழாக் கோலமாகப்
பீரிடும் வயல்கவல்லாம்

கஞ்சிச் சத்திரம்

கூடே சிறை

சாலையதன் ஓரத்தில்
 சத்திரமு மொன்றுண்டு
 ஆலமரத் தின்கிழே
 பாழ்டைந்த குடிசையதாம்

சப்பிட்டுப் பெருவிருந்து
 சாப்பிடவங் கொன்றுமிகீ
 உப்பிட்ட கஞ்சியென்ற
 ஒன்றுமட்டுந் தானுண்டு

இச்சிறையும் விசித்திரமே
 எவ்வோரும் வீட்டுபோல்
 பச்சரிசி விறகெண்ணெய்
 பணங்கொடுத்து வாங்கணுமாம்

ஒவ்வோர் அறையினிலும்
 ஒருசின்ன அடுப்பிருக்கும்
 அவ்வப்போ ஒர்கைதி
 அடுத்துத்தான் உண்டிடலும்

விடியுமுன் வெளிக்கனவு

சேவலும் காவிடும் ஒருமுறை
சென்றிடும் ஆரவும் அஸைவுடன்
மேவிடும் பணிவரை மீதினில்
மெல்லென மதிவின் மீன்களும்

தம்முடன் ஏறி மறைந்திடும்
சாலையில் கீழற்ற நடையினன்
தன்பனிக்காற்று முகத்தினில்
சாடிட தூர் நடந்தனன்

கீழ்வான் வெளுப்பு சிவந்தது
இருளின் நிழலும் உயர்ந்தது
தாழ்வாய் வெம்மை பரவின
சைத்தும், நடையினன் உளத்திலும்

கரணை பிறக்கக் கவிஞரும்
துயிலை விடுத்து எழுந்தனன்,

வெண்டல்வில்கி வரவேற்புச் செய்தி கோடு

நாமிரு பேரும் நன்பர் சீனர்க்கு
யாமிரு வருமே அடைவோம் கங்கிங்
ஆயினும் உமக்கோ ஆசனம் உயர்வு
கைதியென் றதனுல் கடைப்படி எனக்கு
ஏதிப் படியிரு வகைவர் வேற்பு
அன்பு ஒருபுறம் அடக்கல் மறுபுறம்
வழிவழிக் காலம் வழக்கம் இதுதான்
இழிந்திடும் நீர்கீழ் இழுக்கும் கடற்கே

சாலைத்தில்

ஆங்கான் முதல் ஆங்கான் சிறைவரை

இப்பகுதி யோயிரவு
இருநிலங்க ளோதரிசு
இப்பக்க மக்களவர்
இடையரு துழைத்திடுவர்
செப்புக் காசானாலும்
அங்கனமாய் வெளிவிடுவர்
வெப்பத்தால் நிலங்களைலாம்
வெந்தழிந் தத்துவே!

காலைக் கையைக் கட்டினதால்
கானத் துன்னுறை பறவைகளின்
கோலக் குரலொலி தயைக்கேட்க
குறுக்கே நிற்க முடிந்திடுமோ?

35

34

காட்டு வெளியில் பூக்கின்ற
வளின் மலருட்டு நறுமணத்தை
நிட்டு நானும் முகர்வதனை
நின்றே, தடுக்க முடிந்திடுமோ?

இம்மகிழ் வணர்வுகள் தொலைநூட்டயின்
ஏவங்மைகள் மறந்து இனிதூட்டும்.

கைத்தியின் காகிதப் போர்வை

புதிய பழைய நூற்களின்
பொருத்து இணைத்த ஏடுகள்
அதுவே குளிரைப் போக்கிடும்
அரிய கடிதப் போர்வையாம்
அதுவும் இலாத போழ்தினில்
எதுவும் சரிதான் பாருங்கள்

திரைகள் நடுவில் தொங்கிட
செழுமை மணிகொள்கட்டிலில்
உரையத் துயிலும் செல்வரே
உருகிச் சிறையில் வெம்புவார்
அரையும் குறையும் தூங்கிடார்
அலரும் பொருமல் கேட்குமோ

இக்கட்டுகள்

என்கை கால்கள் எலாமினைத்து
இறுக்கி நீண்ட அரவம்போல்
பின்னி உளதும் எப்பொருளோ?
பெருத்த வெளியூர் தளபதியோ
என்றால் தங்க ஜூரிகைகளில்
ஏற்ற விருது என்றிடலாம்
என்னைச் சுற்றி வளைத்துளதோ
இறுக்கிக் கட்டிய வெறுங்கயிரே!

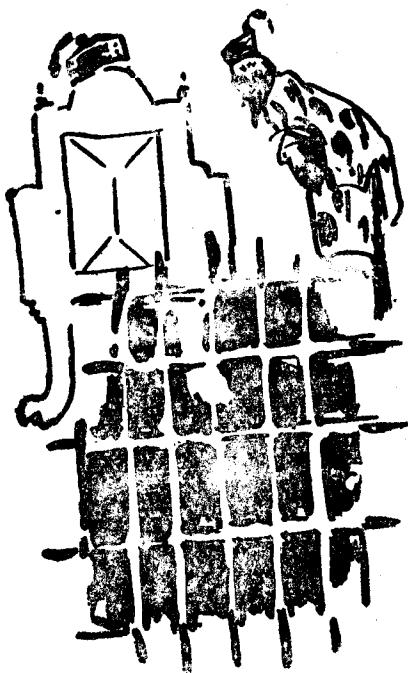
போய்வா பல்லே!

இந்தாபார் பல்லேந்
இந்நாக்கு போல்மெதுவாய்
உந்தாது ஒருநிலையாய்
உறுதியுட னிருக்கின்றாய்

இருவருநாம் ஒன்றாக
இன்பதுன்ப மிரண்ணடியுமே
ஒருவாறு பகிர்ந்தோமே
ஒவ்வாது இனியிருக்க

நான் போசேன்
கீழ்த்திசையில்
நடந்திடு நீ
மேற்றிசையில்

சிரிப்பதற்குச் சில

அரசு சோறு தருகிறது
அவற்றின் மாளிகை என்வாசம்
அரசின் காப்பு | வீரர்களோ
அமைந்த எந்தன் காவலர்கள்:

40

நாட்டு மலைகள் நதிகளையும்
நானும் காணத் தடையில்லை
நட்டும் இதுபோல் இன்பங்கள்
இருக்கத் துயரப் படுவனேன்?

41

(2)

காவலர் தூக்கிய காவடி

வழியமைத்துச் செல்லுகையில்
வளியதம் தோன்களிலே
வழியெலாம் சமந்திடுவார்
வருகாவலர் பன்றிகளை

பன்றிகளோ அவர் தோளில்
பாங்குடன் சவாரிசெய
இன்றிங்கு மனிதர்களை
இருங்பிட்டு நடத்திடுவார்

மண்ணுரிமை தனையிழந்தால்
பன்றிக்கும் கீழ்மனிதன்.

இவ்வுலகில் மனிதனுக்கு
இடர்கள் பல்ளாயிரங்கள்
எவ்வளவு இருந்தாலும்
இல்கூடெயனில் சுதந்திரமூலம்

மட்டநிலை அவன்வாழ்வு
மதியாரே அவணையுமே
உட்டமைத்த மந்தைகளாய்
கால்நடக்க நேரிடுமாம்

உரிமையற்ற
மனிதனது
ஒருசொற்றுக்கும்
மதிப்பில்லை

நென்னிங் வழிநடப்பு

வடமாம் கயிறை நீக்கியிரு
வலித்த விலங்கை மாட்டினாரே
நடமா டிடநான் அசைகையிலே
நல்ல தங்கக் காப்பேபோல்

44

நாதம் எழுப்பிட மகிழ்வீக்கும்
நானோர் கைதி என்றாலும்
ஏதும் தடையம் இல்லாமல்
என்னை ஒற்றன் என்றாலும்

ஆகை அரசு அலுவலர் போன்
அடம்பரமாய் நடக்கின்றேன்.

45

நென்னிங் திறை

புதுமுறையில் அமைத்துள்ளார்
 புகுந்துள்ளெநன் னிங்சிறையை
 இதனிலுள் முற்றத்தில்
 இரவேல்லாம் யின்விளக்கு

ஆனாலும் கைதிகட்டு
 அளிப்பதுவோ வெறுங்கஞ்சி
 தானாக வாந்திவரும்
 தள்ளுகிற பட்டினியால்

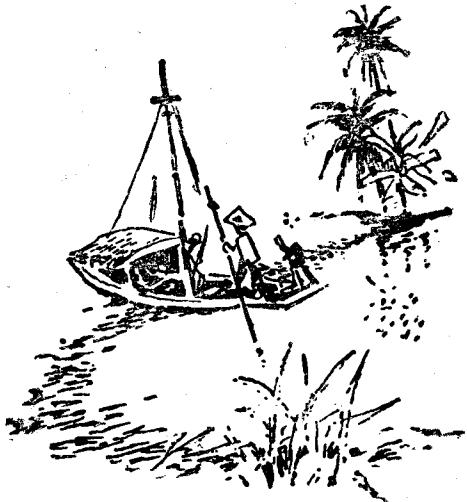
சோகக் குரல்

பூவுலகெங்கணும்
 போரின் அனற்பொறி
 மேலிடு மக்களும்
 மேலகிழ் விழுந்திட

நான்னீ முந்தென
 விகரவர் போர்முனை
 வீணை கைதிகள்
 வெளிசெலுந் துடிப்புகள்

வாளை முட்டுமென்
 வளருயர் நோக்கமும்
 ஏனோ செல்லாக்
 காசா னதுவே!

நென்னிங் படகு

நேரோடும் வழிதணிலே
நென்னிங்கின் திளைநோக்கி
நேரோடும் படகதணில்
தேரமேலே காவிரண்டும்

தூக்கியயர் தட்டின்மேல்
கருக்கிட்டுக் கட்டிடவே
தூக்குமர மேல்நாங்கள்
தொங்குவது போலிருக்கும்

ஆற்றங்களை இருபுறமும்
அடர்ந்தபயிர் வேளாண்மை
போற்றுமக் கிராமங்கள்
பொலிவுடனே காட்சித்தரும்

நட்டாற்றில்
மீனவரும்
நகர்ந்திடுவார்
தொண்ணிகளில்

சந்திக் காலம்

சேவற் குரல்

வெறுஞ்சேவ லாயினுநீ
வெறுஞ்சேவே கூவிடுவாய்
உறுங்காலை யானதென
உணர்த்திடுவா யெம்மவாக்கு

கோக்கரக் கோவெனவே
கூவி யெழுப்பிடுவாய்
மிக்கபணி செயுமுனது
மேற்குணத்தை வாழ்த்துகிறேன்.

வன்மலையின் மேலுள்ள
வல்பாறை யதன்மேலே
தன்சிறஞ்சு முனைதன்னை
தான்தீட்டிக் கூராக்கும்
வன்குளிரும் ஈட்டியென
மரக்கிளையுள் ஊட்டருவும்

தொன்மைபெரு கோவிலது
தொலையிருந்து ஏழுப்புகிற
நன்மணியின் ஒலியிசையும்
தன்செவியில் விழுந்ததுமே
தன்நடையை முடுக்கிடுவான்
தன்வழிசெல் வழிப்போக்கன்.

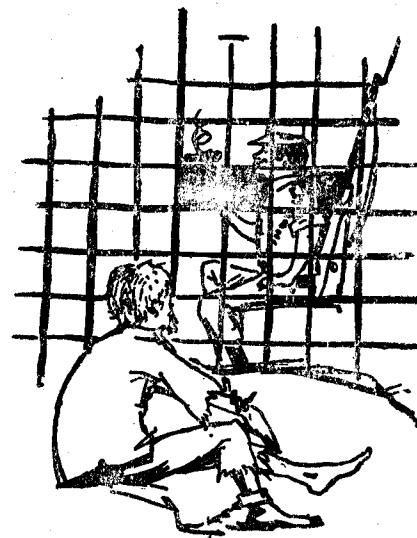
இந்தலூர் இளஞ்சிறுவர்
இசையெழுப்பி மிகமகிழ்வர்
சந்தியாம் இப்பொழுதில்
தம்வீட்டிற் கெருமைகளை
உந்தியவர் விரட்டுகையில்
ஒலித்திடுவார் தம்குழவில்,

நன்பனின் நினைவு

ஆற்றின் கரைவரைந்
அன்றுவந்து என்னிடத்தில்
சாற்றினும் ‘மீண்டென்று
வந்திடுவாய் நீ’யென்று

‘தூற்றிடுநல் புதுநெல்லும்
முற்றும்நாள்’ என்றேன்நான்
வேற்றிருக்குவார் நாட்டி னிலே
வெஞ்சினைறயில் வாடுகிறேன்.

புகைக்கத் தடை

புகைப்பதைச் சிறையில் தடுத்திருப்பார்
புகையிலை தணியொரு கைதிபெறின்
புஞ்சிடு மதுகாவல ரிடமுடனே
புகைவரு மவரது குழாய்வழியே
அதையவர் புகைப்பது உரிமையுடன்
அதனையே கைதிசெய முயன்றிடுவோ
அகமதி யுடன்கையில் விவங்கிடுவர்.

நெல்குத்தும் ஓசை

காலீக்கதிரோன்

உலக்கையிடி யான்நெல் வும்
உற்றதுயர் கோடி
விலக்கியதும் ஆம்அரிசி
வெண்பஞ்ச போலே!

இதுபோன்று தான்மனிதர்க் (ஞ)
இவ்வுலகில் நேரும்
பொதுவாகத் தொல்லைகளே
பொலிவுசெயும் பாரும்!

காலீக் கதிரோன் சிறைக்குள்ளே
கரத்தை நீட்டி வரவேற்பான்
மேலே துங்கும் பனிப்புகைகள்
விலக்கி ஒளியும் தந்திடுமே

வைய மெல்லாம் புதுத்தென்பு
வழங்கும் இன்பக் கதிரோனும்
பைய நகைப்பை எழுப்பிடுவான்
பஞ்சைக் கைதி முகங்களிலே

விழிப்புற்ற வியத்நாம்

துன்பமே வாழ்வீன் சடராகும்

சிறையிற் சென்று வந்தவர்கள்
சிறப்பாய் நாட்டை ஆண்டிடலாம்
உறைத்த துன்ப விளைவுகளும்
உறுதி தரும்பொது வாழ்க்கையிலே

கொடுமையைக் கண்டு எதிர்ப்போரே
கூறில் சீர்த்த உயர்ந்தோர்கள்
விடுதலை சிறைவின்று கிடைத்ததும்
வெளிவரு கேள்வி போன்றீரோ.

மறுபடியும் தாய்நாட்டில்
வளர்க்கம்ப மீதினிலே
உறுதொடியாய்ச் செங்கொடியும்
உயர்பறக்கும் செய்திதனை

சிறைக்கைதி யாயிருந்து
செவிமடுக்க நேர்கிறது
நிறைவுடனான் போராட
நெடுங்கதவு திறப்பதெவன்?

அடிமைநிலை
யதனைவிட
அருமையதாம்
விடுதலையே!

சாலை திருத்துவார்

மழைத்துளிகள் மேல்சொட்ட
வலிக்காற்று சவுக்கடிக்க
உழைத்திடுவீர் ஓய்வுதனை
இருசிறிதும் இல்லாதே

பாதைகளைச் செப்பனிட்டார்
பல்லக்கு குதிரைகளில்
பாதைசெல்வோர் உம்மீது
பரிவுற்றோர் எத்தனைபோ?

காவலன் திருடிய என் பிரம்பு

வன்காலம் பனிமுகில்கள்
வாழ்க்காலம் யாவினிலும்
என்னேடு இதுநாளும்
இருந்திட்ட அரும்பெரியபே

நேர்வளர்ந்த வலிவுடையாய்
நீசனவன் நமைப்பிரித்த
பேர்துயரம் ஆக்கியவன்
பிரிவிற்கும் முடிவிலையோ?

சொறி சிரங்கு

கருமையும் செம்மையும்
கலந்ததோர் பட்டுடை
இருவரும் உடுத்தியே
இருந்திடு கிண்றோம்

சொறிகிற விரலது
வீணையை இசைத்திடும்
நெறியது போன்ற
நினைப்பினை ஊட்டிடும்

பட்டுடை உடுத்திய
பாங்கித ஞலே
ஒட்டிய மதிப்புள
உருவிருந் தினஞே

நன்றே இங்கு
நல்லிசை ஞரொடு
ஒன்றே ராகமும்
ஒன்றி இசையுமே

தலைமைக் காவலர் திரு. மோ

தொலைக்கல்

உயர்வுமில்லை தூரமு மில்லை
உயர்ந்த மன்னர் மன்னனு மில்லை
பாட்டை யோரம் நீட்டி நிற்கும்
தொலையைக் காட்டும் நிலைக்கல் தானே!
வழியே செல்வோர் சரிவழி காட்டி
வழியும் தவறிச் சென்றி டாமல்
இன்னும் செல்ல வேண்டும் தொலையும்
தன்னைக் காட்டிச் சேவை செய்வாய்
உன்றன் சேவை உருசிறி தோகான்
என்றும் மக்கள் நன்றி கூறுவரே!

பின்யாங்கின் சிறைத்தலைவர்
பொன்னுள்ளம் கொண்டவராம்
தன்பணத்தில் கைதிகட்கு
தானரிசி வாங்கிடுவார்

உறங்குவதற் குதவுதற்காய்
உள்ளனபு கொண்டாவர்
இரவுதனில் கைதிகளின்
இனவிலங்கைக் கழற்றிடுவார்

நான்கு திங்கள் நகர்ந்தன

நன் விரவு

தூங்குவார் முகங்களிலே
தோன்றிடுநல் தோற்றம்
தூங்கியவர் எழுந்தபின்தான்
தோன்றும் நலந்திமை

தீமைகளும் நன்மைகளும்
சேர்வதிலை பிறப்பில்
தாமவையும் அமைந்திடுமாம்
சார்சுற்றுச் சார்பில்

“ஓராயிர மாண்டின்
உற்றதோர் வெளிவாழ்வு
நேராகும் சிறைக்குள்ளே
நிற்கின்ற ஓர்நாளும்”

என்றும் நம் முன்னேர்கள்
இயம்பியது முற்றுண்மை
குன்றுமணி இரக்கமில்லாக்
கொடும்வாழ்வுச் சிறையினிலே

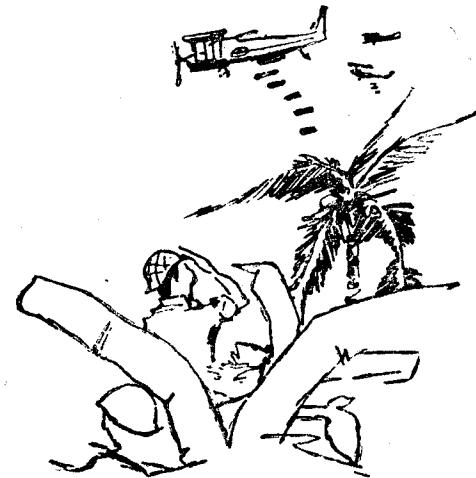
நான்மாதம் நான்காக
நவிவற்றேன் தோற்றமதும்
ஏன்பத்து ஆண்டுகளை
ஏற்றியது வயதினையே

தான்கு திங்களும் நல்லுணவில்லை
 நாங்கு திங்களும் நல்லுறுறக்கமில்லை
 நான்கு திங்களும் மாற்றிலை உடையில்
 நான்கு திங்களும் நான்குளிக்கவில்லை

நவம்பர் பதினெண்ரூ

எனவே எந்தன் பஸ்லும் போனது
 எனது தலைமுடி நரையு மானது
 மெலிந்து கருத்தேன் மேவிய பசியால்
 நவிந்தேன் நமைப்புச் சொறியா ஸய
 நல்ல வேளையாய் நானும் திடமாய்
 உள்ள பொறுமை உற்றதனால்
 ஒருசிறு அங்குலம் ஊர்ந்திட விலையே!

உடலே மெலிந்தது
 உளமோ அசையாத்
 திடமாய் உருக்கெள
 உறுதி பெற்றதுவே!

நவம்பர் பதினெண்ரூம்நாள்
 நடந்தமுதற் போர்முடினை
 உவந்துபல விழாஞ்சுப்பார்
 ஓரோர் நாடுகளில்

இன்றைந்து கண்டத்தில்
ஏரிபோரும் முண்டுளது
இன்னப்பல் கொடுமைகளை
இயற்றியவர் நாஜிகளே

(2)

சினர்களின் எதிர்ப்புப்போர்
சென்றிரு ஆண்டுகளாய்
ஆனதொரு வீரமுடன்
ஆற்றியே வருகின்றார்

அன்னவரின் வீரத்தை
அனைத்துலகும் அறிந்திடுமே
திண்ணமுடன் எதிர்த்தாக்கல்
செய்ததுமே வெற்றிவரும்.

(3)

ஆசியா முழுதிலுமே
ஆழ்ஜப்பா செதிர்க்கொடிகள்
வீசியே பறந்திருக்கும்
மேல்பெரிதும் சிறியதுமாய்

இருக்காடியுந் தான்வேண்டும்
சிறுதுரும்பும் பல்குத்தும்.

வன்பிளி

மாறுகின்ற சினத்துத்
தட்ப வெப்ப நிலைகள்
வாட்டியது என்னுடலை
வண்பினிக ளாலே
ஊறுபடும் வியத் நாமின்
உறுதுயரைக் கேட்க
உருகிடுமெனுள மதுவும்
வருசிறையில் பிணியால்
கருகிடுதல் இது நாளில்
கசப் பிக்கும் உளமே

அழுவதிலும்
சிரிப்பதுமேல்!

நான் செய்த குற்றம்

தட்டகள்

விடுதலை யில்லாவாழ்க்கை
வெறிச்சிடு வாழ்வதாகும்
கெடுபிடி மலசலங்கள்
கிட்டிடில் சிறையினுள்ளே

வாயிலைத் திறக்குநேரம்
வயிற்றுள் கழியவாரு
ஆயிடும் வயிற்றுப் போக்கு
ஆம்நேரம் கதவோழிடி

குவங்சியாம் மாநிலத்து
பதின்மூன்று மாவட்டக்
கூருசிறை பதினெட்டில்
தொடுமை சுவைத்திட

தவறுதான் எதனைநான்
செய்திட்டேன் என்னவென
தன்னைநான் அடிக்கடியும்
சற்று கேட்டால்

என்மக்கள் மீது
ஏற்பட்ட பற்றுதான்
என்பீ துளதோர்
ஈனமாங் குற்றமே!

காலைக் கட்டி

காலையில் கதிரவன்
மலையுச்சி ஏறியே
கவினுறு செம்மைசேர்
ஒளியினைப் பொழிவான்
சாலவெஞ் சிறைமுனே
கருநிழல் படர்ந்திடும்
சற்றுமூன் வராமலே
சிறைச்சுவர் தடுத்திடும்.

குவிர் தருமிரவு

படுக்கையிலை பாயில்லை
படபடக்குங் கொடுங்குளிரைத்
தடுத்திடவும் போர்வையிலை
சரிந்துகிரு காலமடக்கி
ஒடுக்கியே குறுக்கிட்டும்
உறங்குதற்கு முடியவில்லை
கடுங்குளிரைப் பெரிதாக்கும்
கதலிமேற் காயுநிலா
உடுவெள்ளி சாளரத்தின்
உள்நுழைந்து பார்த்திருக்கும்

துயிலில்லா நாள்கள்

முடிவில்லா மழை

எல்லையிலா இரவுகளில்
இன்துயிலும் வரமறுக்கும்
தொல்லைதரு அவ்வேண
தொடக்குவேன் கவிதைகளோ

நெரந்தசிறை வாழ்க்கையதன்
நுகர்வுகள் கவிதைகளால்
சொந்தமாய் யாத்திடுவேன்
தொகைநூறு மேலதிகம்

செய்யுளின் முடிவினிலும்
தூரிகையைக் கீழ்வைத்து
உய்யும் சிறைக் கம்பிவழி
உற்றிடுவேன் வான்நோக்கி

ஓருசிறுநாள் வெயில்காய்
ஒன்பதுநாள் மழைபெய்யும்
ஓருசிறிதும் இரக்கமிழை
உயர்வதியும் வானிற்கே

காலணியும் பியந்திடவே
காலெல்லாம் சேரூகும்
கோலமெது ஆழலூம்
கொடுநடையைத் தொடர்ந்திடனும்

சிங்மிங் திருநாள்

துளிதுளித்து மழைசிதறும்
 மந்தமுடை இந்நாள்
 தோன்றுகிற சிங்மிங்காம்
 திருநாளில் சிறையில்
 வெளியறியா துள்ளுறைந்து
 வெம்புவார் சோகநிறை
 ஏக்கமுடன் கைதிகளும்
 இப்பொழு(து) இந்நாள்

‘விடுதலையே நீயெங்கு
 இருக்கிறாய்?’ என்றால்
 நெடுந்தாரம் இருக்கின்ற
 நெறிசெய்யும் அரசின்
 நெடுமணைகள் தனைச்சுட்டி
 “நீபாராய்!” என்பர்
 படுசிறையின் காவலரும்
 பாங்குடன் எம்மிடமே

லேபிங்கிற்கு ரயில்பயணம்

கால்வலிக்கப் பலநாள்கள்
 கடுந்தாரம் நடந்ததன்பின்
 மேல் இங்கு ரயில்வண்டி
 தனிலேறிச் செல்கின்றோம்

கரித்திட்டு மேலமர்ந்து
 கடினமுடன் சென்றாலும்
 எரித்துக்கால் நடப்பட்டிலும்
 வகுச்சுமாம் இப்பயணம்

கழிந்த நாளும் வீணை

முழுநீல வானமது வேண்டுமென்றே
என்னைப் பார்த்து
முறுவலித்துக் கேவிசெயும்
சிறையின்கூட

வெளியில் அங்கே
முழுதாக என்றிங்கள் கழித்தேன்நான்
விலங்கின் பூட்டால்
முற்றெருநாள் கழிப்பதுவும்
விலைபெறுமோ

தங்கத்து நிறையில்
முழுதாக ஆயிரமாம் தோலாவின்
விலைக்கு மேலாம்
மீட்டு வந்த சுதந்திரநாள்
தமைமகிழ்ந்
திடுநாள் எந்நாள்?

கூதிர்கால நினைவுகள்

பத்து மணியளவில் பல்விண்மீன் மேடேற
கத்து குரலெழுப்பும் கான்வீட்டில்
பாட்டிசையும்
உச்ச ஒலியெழுப்பி ஓய்ந்திடும்
நல்லொலியில்
பச்சை இலையுதிரும் பாங்கை அறிவிக்கும்
இங்கு சிறைதன்னில் ஏங்கும் கைதிகட்கு
எங்கு எதுகாலம் எப்படியும் மாறிடினும்
ஒன்றே அவனேங்கும் ஓர்மாற்றம்
சிறைவிட்டு
என்று விடுதலையாம் என்கின்ற
இன்களவே!
சென்ற இலையுதிரும் காலத்
தொடக்கத்தில்
நன்கு சுதந்திரமாய் நானிருந்தேன்
நாடதனில்
இக்குதிர் காலத்தில் இங்கு சிறைவதிவேன்

மாலைக் காட்சி

மாலை ரோஜா விரிவதுவும்
மற்றும் பின்னர் வாடுவதும்
கோலவிரிவும் உதிர்விணையும்
குறித்து நோக்க வாய்ப்பில்லை

ஆயின் ரோஜா இன்மணமும்
ஆழந்த சிறையுள் பரவிடுமே
தியும் வாழ்வின் துன்பங்கள்
திமை யாவும் உணர்த்திடுமே!

சிறைவெளியில் நடக்க அனுமதி

பலகால முடங்களின் பின்
பையக்கால் நடையெடுக்க
வலக்காலை முன்னெடுக்க
மறுகாலும் நடுநடுங்கும்

அதுதாங்கா சிறைகாப்பான்
அதிகம்நான் நடந்ததுபோல்
“அதுபோதும் திரும்பிவிடு!”
அதிகாரம் செய்திடுவான்.

வாயில் முன்னால் வாயிலோன் நிற்பான்
கையில் துப்பாக் கியுடன் காவல்
அழுக்காம் மேகம் அருமதி மூடும்
முழுக்காய் மேலே வானின் மீது
மூட்டைப் பூச்சிகள் உற்றிடு கவச
ஆட்படு “டாங்கி”கள் அணிபோல்
மொய்க்கும்
கொகளின் கூட்டம் தொகுதி சேர்ந்து
விசம்பில் தாக்கு விமானம் போல
அடுக்காய்ச் சாடும் அத்தகை வேலை
படுதூ ரமுமே பாயும் உள்ளம்
ஆயிரங் காதம் அப்பா வூள்ள
தாய்த்திரு நாடு தன்னைச் சாரும்
பின்னல் சிக்கிய பேர்நூல் போல
என்னுடை கனவில் இழையும் சோகம்
ஒருமுழு ஆண்டு உறுசிறை வாசம்
ஒருசிறு குற்றம் புரியா நானும்
தாங்கினன் கண்ணீர் தனியே மையாய்!
ஒங்கிய உணர்வு உற்றிடும் கவியே!

ஒன்றின் தொடர்பு மற்றொன்றாகும்
என்றும் இயற்கை இவ்வழிஇயங்கும்
மழைநாள் நீங்கின் ஒளிநாள் தோன்றும்
விழை வான் ஈர ஆடைகள் நீக்க
என்பதை யாரும் மன்பதை அறிவர்
ஆயிரங் கற்றெழலை ஆழுள மலைகள்
ஆயிடு பச்சைப் பாயினை விரிக்கும்
பரிதியின் வெட்டும் பாங்குறு காற்றும்
சிரிக்கச் செய்யும் சீர்கவின் மலர்களை
விழுதுடை மரத்துத் தழுவிய கிளைகளில்
விழுமிய பறவைகள் விளைத்திடும் இசையே
மக்களின் உளத்தில் மிக்குறும் உணர்வு
எக்களிப் புடன்புது எழுச்சி தோன்றும்
துண்பமும் நீங்கி இன்பமும் குழும்
இன்ன வழிதான் இயற்கை நியதியே!

திறவழிவு நிங்கி மலைமேல் நடத்தல்

மேகங்கள் மலைதழுவும்
மலைதழுவும் முகில்களையே
வேகஞ்செல் நதிகிழே
மினிரிடுமாம் பளிங்கைப்போல்

மேற்றிசையின் மலைத்தொடர்கள்
மேல்நடந்து செல்கையிலே
தோற்றிடுதென் திசைநோக்கி
தொன்றிருந்த அன்பர்களை
தோற்றமுடன் காண்கின்ற
தொய்கனவில் நான்நடப்பேன்

கன்ரவிக் வெளிவரும்

எழுத அடுத்த வெளியீடுகள்

அந்த காளம்
(குறுநாவுக்)
அல்லப்பாலியக் காந்த
ஆசிரியர்
அந்தாய் முகமதோல்

முங்கிற் பள்ளம்
(வியந்தாம் சிறுசைத் தொகுப்பு)

ஷங்கரீயக் கல்குன்
நாந்தோர் பெட்டோ ஃபி
கவிதைகள்

அசோகமாலா
கவிதைத் தொகுப்பு

விபரங்களுக்கு

K. GANESH

Karandagolla Estate
Talatuoya
Sri Lanka.